

Boventallig? Pech. Of toch niet?

Op pad met onze Wandelcoach Tineke Franssen

Harriët (37, foto) werkt drie jaar bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Eerst als projectleider ICT. Maar de verantwoordelijkheid valt haar zwaar. Ze heeft veel stress en wordt er ziek van.

Na een korte pas op de plaats re-integreert ze in een andere functie, plaatsvervangend afdelingshoofd van een stafafdeling. De faciliterende rol bevalt haar goed en het team is leuk. Harriët doet het goed en iedereen is tevree.

Zo zie je maar weer: je hebt veel meer aan een passende functie in een goede omgeving dan jezelf in de mal van een functie drukken. Dus Harriët is blij.

Maar dan is er de aankondiging van een reorganisatie en er is een kans dat ze boventallig wordt. Dat is pech.

Of toch niet?

Harriët

Wat wil ik?

Harriët wacht niet op wat er komen gaat. Ze wil aan de slag! Na haar studie bedrijfskunde werd ze steeds voor verschillende functies gevraagd. 'Ik was nooit bezig met de vraag wat *ik* wil doen. Ik vind veel dingen leuk en functies komen steeds op mijn pad. Ze ziet de reorganisatie als een aanleiding om te onderzoeken welke richting ze echt op wil.

Ze heeft er zin in. De inzichten van het wandelcoachprogramma wil ze inzetten voor het sociaal plan van haar werkgever dat gericht is op scholing of een traject naar ander werk.

Dapper

Nu is het *haar* tijd: ze wil op onderzoek uit voordat ze weer ergens in rolt. 'Wat zijn nou eigenlijk mijn talenten en kwaliteiten en waar wil ik voor gaan?' vraagt ze zich af.

We wandelen in de Broekpolder in Vlaardingen (ook één van onze wandelcoachlocaties). Harriët vertelt over haar wensen. 'Staan voor wie ik ben en dapper zijn: doen wat ik leuk vind, niet bang zijn voor het oordeel of de afwijzing van anderen. En ik zou fluitend en dansend willen leven, kleine avonturen beleven en nieuwe dingen uitproberen.'

Dat klinkt veelbelovend en ik zie de levenslust in haar gezicht als ze dit vertelt. We gaan op ontdekkingstocht.

Ideale boom

We wandelen verder en ik zie haar genieten van de ruimte.

'Ik zou met een klein team een spannend maar gezamenlijk doel willen oppakken. We werken echt samen, we steunen elkaar en staan voor elkaar klaar. En wat we doen is niet zo maar iets: het is een ingewikkeld vraagstuk dat we zo goed mogelijk oplossen. Ik heb een duidelijk afgebakende taak met mijn eigen verantwoordelijkheid.'

Ze kijkt me blij aan. Tussen de bomen van het iepenlaantje staan we stil. 'Stel', zeg ik 'deze boom staat voor dat heerlijke werk met het fijne team zoals je net omschreef. Loop er eens heen en kijk eens hoe het daar is?'

Harriët loopt rustig naar haar 'ideale boom'.

'Ik voel me opgelucht' zegt ze.

Ik zie het. Haar gezicht is ontspannen en ze lacht.

'Ik voel me licht, swingend, vrij! Er drukt minder op mijn schouders. Heerlijk!'

Iepenlaantje

Verhelderend

'Het is heel prettig om uit te spreken wat ik voel' zegt Harriët. 'Ik denk dit al veel langer. Het gaat allemaal prima en het is best leuk maar de verantwoordelijkheid van mijn leidinggevende baan valt me heel zwaar. Wat zou het fijn zijn als ik een baksteen uit mijn rugzak kwijt zou zijn. Ik wil *onderdeel* zijn van een team.'

Talentvol

De talenten die naar voren komen uit het onderzoek maken veel duidelijk. Harriët is nieuwsgierig, analytisch en gaat door tot ze de oplossing vindt. 'Ik vind het heerlijk om lastige puzzels op te lossen'.

Ze is een organisatietalent die efficiënt en flexibel kan floreren in dynamische situaties. Daarbij heeft Harriët oog voor de mensen met wie ze werkt: ze zoekt naar overeenstemming, buigt confrontaties om naar eensgezindheid en is loyaal. 'Wow' zeg ik 'niet gek dat je met deze kwaliteiten van de ene in de andere functie rolde.'

Luxeprobleem van de multi-getalenteerde

De carrière van veel mensen hangt aan elkaar van toevalligheden en ze rollen van het een in het ander. Daar is helemaal niets mis mee als je lekker op je plek zit. Multi-getalenteerden lijken het gemakkelijk te hebben; ze kunnen immers alles.

En daar zit juist een gevaar: ze pakken op wat hun gevraagd wordt en raken steeds verder verwijderd van hun eigen wensen. Soms vertrouwen ze hun gevoelens en verlangens niet meer. Ze piekeren over vragen: 'wie ben ik nou? wat wil ik nu?'

Wens

En dat is precies het punt bij Harriët. Ze kan het allemaal wel, maar een aantal werkzaamheden kost haar veel energie. Haar streven naar harmonie, haar gerichtheid op de ander is als leidinggevende niet altijd handig. Knopen door hakken, mensen aanspreken en zeggen zo-gaan-we-het-doen: daar piekert en twijfelt ze eindeloos over. En ze durft niet.

De natuur helpt

We wandelen rustig verder, in stilte. De natuur helpt. De rust die uitgaat van de grazende Hooglanders en schapen. Het gekwetter van ganzen en eenden. Herder Thomas met zijn schaapskudde. Het is goed zoals het is. En Harriët ook.

Herder Thomas met zijn schaapskudde

De stilte wordt verbroken

'Oke' zegt Harriët 'ik wil in actie komen. Ik wil meer mijn gedachtes uitspreken en vragen stellen in plaats van invullen wat de ander kan denken. En ik wil staan voor wat ik belangrijk vind! Alleen dan wordt het avontuurlijk.'

Ze wil haar talenten benutten in een werkomgeving waarin ze zelf tot bloei komt. Ze wil haar eigen bijdrage leveren in een goed samenwerkend team: ingewikkelde vraagstukken oplossen. Ik zie haar opluchting weer. Ze is weer bij zichzelf.

Stappen

Als ik haar weer zie is Harriët blij met de stappen die ze zette. Al lang wil ze met haar vader naar New York, maar ze twijfelde of hij zou willen. Ze heeft het eindelijk gevraagd. Hij is enthousiast en ze gaan samen.

Op haar werk heeft ze haar wensen uitgelegd en ze heeft een nieuwe taak waarin ze haar puzzeltalent kwijt kan. Heerlijk. In een korte vakantie heeft ze vooral gedaan waar zij zin in had. Avontuur!

Schotse Hooglanders

Dit is wie ik ben: stevig en dapper

De laatste wandeling in de regen. Het komt met bakken uit de hemel. De plassen zijn immens en zorgen voor natte voeten. We zoeken al snel de warmte op en laven ons aan koffie en taart. Een goed moment om alles op een rij te zetten.

De reorganisatie komt er aan en de eerste gesprekken staan gepland. 'Met welke ideeën ga jij je gesprek in?' vraag ik haar.

'Ik blijf graag voor de overheid werken. Ik wil een inhoudelijke functie waarbij mijn analytische onderzoekstalent en mijn puzzel- en oplostalent tot zijn recht komen. En natuurlijk werken in een leuk team van gelijkgestemden.'
De komende tijd gebruikt ze om dit te onderzoeken.

'Ik heb rust nu ik mogelijkheden zie om het werk-naar-werk traject vorm te geven. Ik heb er zin in. Ik voel me stevig en dapper. Dit is wie ik ben.'

In haar huidige functie maakt ze meteen werk van haar wensen. Ze jobcraft haar functie en wordt onderdeel van het reorganisatieteam. Niet als projectleider maar als coördinerende regelneef. Dat past beter!

En hoe is het met jou? Red jij het in de reorganisatie? Laat het ons weten op ons [weblog](#). We stellen je reactie zeer op prijs.

Hartelijke groet,
Tineke Franssen

Lees hier meer over [Wandelcoach Tineke](#).

©2014 Het Coach Bureau
mail@coachbureau.nl
06 170 66 750

Ontdek je Talent en wie je bent